

Bibliaóra – 2022. augusztus 02.

Előfohász: „Hiszen egy atyánk van mindnyájunknak, egy Isten teremtett bennünket! Miért vagyunk hát hűtlenek egymáshoz, meggyalázva az atyáinkkal kötött szövetséget (Mal 2,10)?” Ámen.

Ének: 35. zsoltár: „Perelj, Uram, perlőimmal...”

Előima:

Köszönjük, Urunk Istenünk, hogy Te harcolsz értünk. A hitben való járás ugyanis nem kudarc, hanem diadal mindazok életében, akik Veled járnak, Melletted élnek, és Általad érnek célhoz. Szólj, ma is küzdő és hadakozó népedhez olyan személyesen, ahogy csak Te tudsz. Építs, formálj, nevelj szereteted által, hogy mindenki, aki Benned él és mozog valóban rádöbbenjen a sok áldásra és temérdek csodára, amit Te képviselsz. Légy áldott, hogy a mennyben is rend van. Mindenki tudja a maga helyét és tisztjét. Mindenki Téged imád, mindenki Téged szolgál, mindenki Téged dicsőít. Adj nekünk is ilyen Rád- figyelést és csodálkozást, hogy szívünk és szánk egyedül Téged dicsőítsen és magasztaljon. Jöjj, úgy a mi közösségünkbe, amint vagyunk. Ajándékozz meg őszinteséggel, teljes erővel, teljes lélekkel, teljes elmével, és teljes szívvel, hogy Rólad zengjen dicséretünk. Áld meg Igéd körüli forgolódásunkat, add hogy csendes szívvel és békével fogadjuk útmutatásodat és feddésedet. Légy velünk az Úr Jézus Krisztus által. Ámen.

Ószövetségi alapige: Eszter könyve 4. fejezet

„Amikor Mordokaj megtudta mindazt, ami történt, megszaggatta a ruháját, zsákruhába öltözött, hamut szórt a fejére, kiment a városba, és hangosan, keservesen jajveszékelt. Így ment egészen a király kapujáig, de a király kapuján nem volt szabad belépnie zsákba öltözve. Minden egyes tartományban és helységben, ahova eljutott a király törvényes parancsa, nagy gyász szakadt a zsidókra. Bőjtöltek, sírtak, a mellüket verték, és sokan voltak, akik zsákruhában és hamuban heverték. Ekkor bementek Eszterhez a szolgálói és háremőrei, és jelentették ezt neki. A királyné nagyon megrendült, és ruhát küldött, hogy öltöztessék fel Mordokajt, a zsákruhát pedig vegyék le róla; de ő nem fogadta el. Ezért Eszter hívatta Hatákot, a szolgálatára álló királyi háremőrt, és megparancsolta, hogy tudja meg Mordokajtól, mi ez, és miért tesz ilyet. Kiment tehát Haták Mordokajhoz a város terére, amely a királyi palota kapuja előtt volt. Akkor Mordokaj elmondta neki mindazt, ami történt, és hogy mit ígért Hámán, mennyi ezüstöt mér ki a királyi kincstárnak, ha elpusztíthatja a zsidókat. Odaadta neki a törvény írott szövegét is, amelyet Súsánban adtak ki a kiirtásuk céljából, hogy mutassa meg Eszternek, magyarázza meg, és parancsolja meg neki, hogy menjen be a királyhoz, kérjen tőle kegyelmet, és esdekелjen előtte népéért. Haták bement Eszterhez, és elmondta Mordokaj üzenetét. Eszter azonban ezt a

választ küldte Hatákkal Mordokajnak: A király összes udvari embere és a királyi tartományok népe is tudja, hogy minden férfira és nőre egyforma törvény vonatkozik: aki hívatlanul be mer menni a királyhoz a belső udvarba, azt kivégzik! Csak az marad életben, aki felé a király kinyújtja aranypálcáját. Engem azonban már harminc napja nem hívtak be a királyhoz! Mordokajnak átadták Eszter üzenetét. Akkor Mordokaj ezt üzenté vissza Eszternek: Ne képzeld, hogy te a királyi palotában megmenekülhetsz a többi zsidó közül! Mert ha te most néma tudsz maradni, a zsidók kaphatnak módot máshonnan a szabadulásra és menekülésre, te azonban családdal együtt elpusztulsz. Ki tudja, nem éppen a mostani idő miatt jutottál-e királynői méltóságra? Eszter ezt üzenté vissza Mordokajnak: Menj, és gyűjts össze minden zsidót, aki csak Súsánban található, és böjtöljétek értem! Ne egyetek, és ne igyatok három napig se éjjel, se nappal! Én is ugyanígy böjtölök szolgálóimmal, aztán bemegyek a királyhoz a törvény ellenére is. Ha elveszek, hát vesszek el! Mordokaj elment, és mindenben úgy járt el, ahogyan Eszter parancsolta neki.

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Eszter királyné mindent megtud. Sajnos a palota elzárja a külvilágtól és népe körül hatalmas ellenséges tervek szövődnek. Mordokaj azonban információcserét eszköz. Elmondja, hogy mi készül. Halál vár népére és közösségére. A perzsa vallásban fontos szerepet játszott a sors és a véletlen. A sors döntötte el, hogy mikor öljék meg a zsidókat. Halál vár Isten népére. Lassú vagy éppen gyors halál, de annak veszét eredményezi. Valami a csöndben készül, és amikor megtörik a csönd, rátör az emberre a nyomorúság, a fájdalom és félelem. Félelem a legnagyobb ellenségtől: a haláltól. A palotában és a palota körül csönd van, de a színfalak mögött készül az ellenség. Készül a harcra. Úgy alakultak a dolgok, hogy a zsidó majdnem egy évet kaptak, hogy felkészüljenek az ellenségeikkel való összecsapásra és négy év telt el azóta, hogy Eszter királyné lett.

Első üzenete Isten Igéjének a Lélek által éppen ez. Isten népének mindig is voltak és vannak ellenségei, még hozzá látható ellenségei. Az ellenség le akar igázni és el akar pusztítani. Nemet akar mondani arra a mennyei tervre, amit Isten elkészített. A keresztyének mindig is lebecsülték ellenségeiket. Mi is lebecsüljük őket. Azonban nem lebecsülni kell ellenségeinket, hanem számolni velük. Számon kell tartani önmagunkat és ellenségeinket. Ki van velünk és ki van ellenünk? Jézus, „*Isten Fia azért jelent meg, hogy az ördög munkáit lerontsa* (1Jn 3,8b).” A Mindenható Isten Jézus szolgálatával megmutatta, hogy olyan menekülési tervet készített az ember számára, amiben számolt az ősellenséggel, a halállal. Jézus azt akarja, hogy világíts. Jézus azt akarja, hogy megszentelődjön az életed. Jézus azt akarja, hogy példa légy.

Mordokaj is erre hívja Esztert. Arra kéri, hogy simuljon bele az Úr tervébe. Legyen eszköz az Úr kezében. Arra kéri, hogy szóljon népe ügyében. Csak Ő

mentheti meg Isten népét, ha a királyhoz bemegy. Mordokaj tudja, hogy semmi sem a véletlen műve, Isten tervének a része, hogy Eszter épp a palotában van. Eszter ott van, ahol éppen lennie kell. Eszter a helyén van, de vajon a cselekedete, szíve, lelke a helyén?

A második üzenete Isten igéjének éppen ez. Helyünkön érezzük magunkat testestől, lelkestől? Lelkesek vagyunk? Szívünk és szánk összhangban van azzal a hellyel, amivel Isten megajándékozott minket vagy csak ott vagyunk, de nem népünkért és nem közösségünkért cselekszünk. Féltjük az életünket, féltjük a hivatalunkat és féltjük önmagunkat, de nem félünk az Istentől, Aki bennünket odahelyezett? Belegondoltunk már abba, hogy miért vagyunk ott, ahol éppen vagyunk? Miért bíztak ránk fontos vagy kevésbé fontos dolgok? Miért kaptunk olyan feladatot, munkakört, talentumot, amit éppen végzünk? Milyen Eszterek vagyunk a magunk helyén? Félénkek vagy épp odamondogatók? Saját érdekeink vagy épp közösségi érdekek vezérelnek? Népünk vagy csak családunk érdekel?

Eszter fél, de Mordokaj megvilágosítja előtte az utat. Félt a király elé lépni, ahogyan félt Mózes a fáraó elé lépni. Van rá oka is, hiszen, akit a király nem hív, az hívatlan vendég. Nem törhet rá. Az ő személye is veszélybe kerülhet. Sőt, már 30 napja nem hívta a király magához. Vannak félelmei és aggályoskodik, ami természetes. Mordokaj azonban ellene mond. Ha nem te leszel Isten eszköze, akkor Ő képes, más úton-módon segíteni népén. Mordokaj, mint Isten népének a képviselője, számol Istennel. Számol azzal, hogy Isten elvégzi tervét. Nem engedi meg, hogy az ő népe az ellenség kezébe essen. Többször bizonyította, sőt azt bizonyította, amit megmondott: *„Jákóbot szerettem, Ézsaut pedig gyűlöltem (Róm 9,13).”* Mit jelent ez? Az isteni rendben nem az uralkodik mint a világban. Isten kiválaszt, elrendel el és elhív. Mordokaj Eszter minden kétségét eloszlatja, és kérdésével Istenre kérdez rá az életében: *„Kitudja, nem éppen a mostani idő miatt jutottál-e királynői méltóságra (Esz 4,14)?”* Eszternek két dolgot kell megtanulnia, velünk együtt: Tedd, amit tenned kell és mindezt kellő időben és kellő körültekintéssel. Ugyanis a királyi palota falai senkit sem mentenek meg a haláltól. A királyi palota nem tart meg. A pozíció semmit sem ér. A rang elvész. A jelvény leesik a mellényünkről. Mordokaj mélyen Eszter királyné szívébe ülteti a félelmet is: Mindenki halálra van ítéelve. Elmenni a királyhoz veszélyes, de még veszélyesebb az, amikor kikerüljük a királyi trónt. Amikor nem számolunk azzal, hogy ott ül az **életünk felett hatalmat gyakorló Úr**. Ítélet vár ránk, drága testvérek, és ez az ítélet nem tőlünk, cselekedeteink által, vagy beszédünk nyomán fog mérséklődni. Jézus maga mondja tanítványainak: *„Ha nem rövidülnének meg azok a napok, nem menekülne meg egyetlen halandó sem, de a választottakért megrövidülnek azok a napok (Mt 24,22).”* Vigyázzunk és imádkozzunk, mert nem a félelem által menekül meg az ember, hanem az istenfélelem tartja meg az életünket.

Eszter engedelmeskedik, de szavai egyáltalán nem egy kétségbeesett döntést tükröznek, nem egy önkéntes vállalkozás ez, ami képes elmenni egészen az oroszlánok verméig, hanem alázatos átadás Annak kezébe, akinek akarata nélkül semmi sem történik. Ezért fontos a böjt, ami nemcsak egy testi megvonás, hanem lelki mellé-állás. A szolgálattelvőhöz, ahhoz, aki hittel engedelmeskedik Istennek és elindul az ő útján, hozzá tartozik a felkészülés. A böjt kifejezője annak a felvállalásnak, hogy csak hittel lehet elindulni. Eszter nincs egyedül. Esztert nem hagyják magára és még ha magára is marad, mi érheti Őt. Pálóczi Czinke István olyan szépen fogalmazza meg az egyén hitvallását, amit csak közösségben lehet megélni: *„Istent féljed, Istent szeresd, Reménységed ő benne ved: Ő mindnyájunk édes atyja, Oktalan, ki ezt tagadja.”*

Jézus is maga harcolta meg véres verejtéssel az ő harcát. Tanítványai elaludtak, a kardok már kivonva várták, hogy elfogják, és Ő egyet tett ebben a harcban: A Szabadító ezt a harcot, a mi harcunkat önmaga vívta meg. Önmaga. Magára vette szennyes ruhánkat és megbékéltette Istent, Atyánkat. Úgy cselekedett, hogy láttuk a nagyobb szolgál a kisebbnek. Isten beteljesítette tervét Mózes, József, Eszter és számtalan szolgálja által, de végső tervét Jézusban harcolta meg, amikor számolt ellenségével. Számolt azokkal, akik számára Krisztus legyőzöttnek tűnt. Krisztus a győztes és nekünk mindig a győztes oldalon kell állni. Az Úr egyetlen és legdrágább áldása Jézus és az általa elvégzett váltságmű, ezért *„egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be a Krisztus törvényét (Gal 6,2).”* Így lett teljes Eszter adventje, várakozása, mert az Úr megérkezett és segített. Ámen.

Közének: 226:3-4: *„Várlak, Uram azért reménykedő szívvel...”*

Újszövetségi alapige: Jelenések könyve 19,1-10

„Ezek után hallottam, mintha nagy sokaság hatalmas hangon szólna a mennyben: „Halleluja, az üdvösség, a dicsőség és a hatalom a mi Istenünké, mert igazak és igazságosak az ő ítéletei, mert elítélte a nagy paráznát, aki paráznaságával megrontotta a földet, mert számon kérte kezéből szolgálai vérért”. Még egyszer mondták: „Halleluja, felszáll a füstje is örökkön-örökké!” Ekkor leborult a huszonnégy vén és a négy élőlény, imádták Istent, aki a trónuson ül, és így szóltak: „Ámen! Halleluja!” És megszólalt egy hang a trónus felől: „Dicsérjétek Istenünket, ti szolgálai mindnyájan, akik féltitek őt, kicsinyek és nagyok”. És hallottam valami nagy sokaság hangját, mely mintha nagy vizek zúgása és erős mennydörgés hangja volna: „Halleluja, mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a Mindenható! Örüljünk és ujjongjunk, és dicsőítsük őt, mert eljött a Bárány menyegzője, felkészült menyasszonya, és megadatott neki, hogy felöltözzék fényes, tiszta gyolcsba. Ez a gyolcs a szentek igaz cselekedeteit jelenti”. Így szólt hozzám: „Írd meg: Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára!” Ezt is mondta nekem: „Ezek az Isten igaz igéi”. És leborultam a lába elé, hogy imádjam őt, de így szólt

hozzám: „Vigyázz, ne tedd: szolgatársad vagyok, és testvéreidé is, akikben megvan a Jézus bizonyágtétele. Az Istent imádd, mert a Jézusról való bizonyágtétel a prófétaság lelke”.

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

1-6.v.

A 17. fejezetben Babilon bukásáról olvasunk, a 18. fejezetben arról, hogy már megtörtént az ítélet, s a mai 19. fejezetben már egy mennyei istentisztelet van előttünk, amely Isten igazságos ítéletét hirdeti.

János hallás után írja le mindazt, ami történik: A menny örül. A mennyei karok a felhívásra győzelmi énekkel válaszolnak. Öröme való felhívásról a Jelenések 18, 20-ban olvasunk: „Örülj neki, te menny, és örüljete, ti szentek, apostolok és próféták, mert Isten végrehajtotta rajta az ítéletet értetek.” Babilon elesett, Isten megbosszulta szolgálói, bizonyágtévői kiontott véréét. A nagy parázna gonoszságának vége. A nagy önimádó, önmagában bízó világ elpusztul.

Babilon ítélete örök. Még a füstje is felszáll, ezzel a képpel a 1Móz19,28-ban találkozunk Sodoma és Gomora ítéletével kapcsolatban: „Amint elnézett Sodoma és Gomora felé meg annak az egész környéknek a földje felé, azt látta, hogy füstöl a föld, akár egy olvasztókemence.” Soha többé nem épül fel romjaiból.

Edóm pusztulásával kapcsolatban ezt olvassuk Ézsaiás prófétánál: „Nem alszik el sem éjjel, sem nappal, szüntelenül gomolyog a füstje. Nemzedékről nemzedékre pusztaság marad, soha senki nem jár arra.”

Az ítéletben az Úr mindenkor igazságos is, a nagy ellenség felett-a nagy parázna felett is ítéletet mond. Az istentelen város megítéltetett, most már szabaddá lett az út Krisztus eljövételére és a végső beteljesedésre. Az eseménysor célja, hogy újra megerősítse és bátorítsa Krisztus követőit a hűségre, s egyben a kitartásra is.

Az angyalok éneke összefoglalja az Istent dicsőítő énekek legfontosabb motívumait:

Jel 4,11: „Méltó vagy, Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom, mert te teremtettél mindent, és minden a te akaratodból lett és teremtett.”

Jel 5,9: „és új éneket énekeltek ekképpen: Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megöleltél, és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből;”

Jel 12,10-12: „Hallottam, hogy egy hatalmas hang megszólal a mennyben: Most jött el az üdvösség, Istenünk ereje és királyi uralma, és az ő Krisztusának hatalma, mert levettetett testvéreink vádlója, aki a mi Istenünk színe előtt éjjel és nappal vádolta őket. Legyőzték őt a Bárány vérével és bizonyágtételük igéjével azok, akik nem kímélték életüket mindhalálíg. Ezért vigadjatok egek, és akik bennük

lakoztok: jaj a földnek és a tengernek, mert leszállt hozzátok az ördög nagy haraggal, mivel tudja, hogy kevés ideje van."

A szerző az olvasottakat hallás után próbálja bemutatni, de nehezen felfogható az az élmény, amit ő átélt.

- Halleluja háromszor fordul elő az Újszövetségben és jelentése = „Dicsérjétek az Urat!” Az Ószövetség ismert formulája ez, sőt van egy olyan kategória is, hogy „Halleluja zsoltárok” = Zsolt 104-106,111-117,135,146-150.
- Ámen = *úgy legyen*, a gyülekezet az istentiszteleten lezáró megerősítésként használta. Mai napig vannak olyan közösségek, ahol az Istentisztelet alatt egy-egy gondolt után a gyülekezet „Ámen”-t mond még az igehirdetés közben is.

Az angyalok éneke elhangzik egészen a mennyei szentélybe, s ott csatlakozik hozzá a 24 vén (12 pátriárka+12 apostol-az egyházat testesítik meg), 4 élőlény (oroszlán, bika, ember, sas = bátorság, erő, bölcsesség, gyorsaság), akik leborulva imádták az Istent. Csatlakoztak az angyalok Hallelujájához, sőt Áment is mondtak rá. Az egész természet és egyház együtt magasztalja Istent. A szolgák, a mártírok, a próféták köre végül a kicsinyekkel és nagyokkal zárul, s így a már MINDENKI Őt dicséri.

A trónus felől érkező hang valamelyik angyalé lehet.

6-10.v.

Eljött a Bárány menyegzőjének az ideje. Az üdvösséget lakodalom képe ábrázolja. A „Bárány menyegzője” és az ő „menyasszonya” a vég nélküli egységet akarja kifejezni Krisztus és az Ő egyháza között.

A Bárány menyasszonya Jézus gyülekezete, amely minden kísértésben kitartott.

Már az Ószövetségből ismert ez a kifejezés, hiszen a próféták is használják.

Hós 2,21: *„Eljegyezlek magamnak örökre, eljegyezlek magamnak az igazság és a törvény, a szeretet és az irgalom ajándékával.”*

Ézs 54,5: *„Mert aki alkotott, az a férjed, akinek Seregek Ura a neve, és aki megváltott, az Izráel Szentje, akit az egész föld Istenének hívnak.”*

Ez16

- A fényes, tiszta gyolcs a megdicsőülés képe. Amíg a parázna Babilon túldíszített, addig a Bárány menyasszonya tiszta fehérben van. A menyasszony előkészülete jócselekedetekből áll. A tetteket a ruha szimbolizálja, a fehér a mennyei dicsőséget jelent.

Jel 3,5: *„Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevéből az én Atyám előtt és angyalai előtt.”*

A fehér ruha az örök élet elnyerésének jele a mennyei dicsőségben. A fehér ruhák mutatják a bűntől való megtisztulást Jézus Krisztus vére-életének áldozata által. A szentek jócselekedetei, szemben az istentelen város gaztetteivel. Ezt a ruhát a menyasszonynak Isten adományozta. Az Úrhoz tartozás jelképe ez.

1Jn 1,7: *„Ha pedig a világosságban járunk, ahogyan ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.”*

Ézs 1,18: *„Jöjjetek, szálljunk most perbe egymással! – mondja az ÚR. – Ha vétkeitek skarlátpirosak is, hófehérekké válhattok, ha vörösek is, mint a bíbor, fehérekké lehettek, mint a gyapjú.”*

A nagy paráznának skarlátvörös a ruhája. Jel 18,16: *„és így szólnak: Jaj, jaj a nagy városnak, amely gyolcsba, bíborba és skarlátba volt öltözve, arannyal, drágakővel és gyönggyel volt ékesítve, mert egyetlen óra alatt pusztult el ekkora gazdagság!”*

Mk 9,3: *„Ruhája olyan tündöklő fehér lett, amelyet a földön ruhafestő nem tud fehéríteni.”*

- 9. v.- Boldogmondás - az angyal útmutatása. A látnok felhatalmazást kap arra, hogy írjon, hogy a kijelentés hozzáférhető legyen a következő nemzedékek számára is. Boldogok, akik hivatalosak az örömnepre, amikor a győztes Úr és népe újra találkozik és elválaszthatatlanul örökre szövetségre lép. S miközben örvendezik Jézus menyasszonyi népe-a legszebb pillanat van előttünk, de ami ezután jön az még ettől is áldottabb.

Ez a 4. boldogmondás.

1. Jel 11,3: *„Boldog, aki felolvassa, és boldogok, akik hallgatják ezeket a prófétai igéket, és megtartják azt, ami meg van írva bennük: mert az idő közel van.”*

2.Jel 14,13: *„És hallottam egy hangot az égből, amely ezt mondta: Írd meg: Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mostantól fogva. Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik őket.”*

3.Jel 16,15: *„Íme, eljövök, mint a tolvaj: boldog, aki vigyáz, és őrzi ruháját, hogy ne járjon mezítelenül, és ne lássák szégyenét.”*

Isten igaz Igéi előtt a próféta meghajol, sőt leborul az angyal lábai előtt, de az angyal elutasítja az előtte való leborulást. A próféta és az angyal között nincs alá és fölérendeltségi viszony, mindkettő Isten küldötte, Isten szolgája. Isten szavát közvetítik. Soha nem a küldött személye a fontos, hanem az, aki küldi őket. A Jézusról szóló bizonyágtétel egyedül a Lélek ereje által válhat élővé és hatóvá.

A Bárány már megöletett, Megváltó Urunk már meghalt értünk, helyettünk és miattunk odaadta az életét, s miután győzött eljövele lesz az a pillanat, amikor beteljesedik végső uralma. Amikor Jézus visszajön felfoghatatlan örömben lesz részünk, olyan lesz ez, mintha egy menyegzői vacsorán vennénk részt.

Kapaszkodjunk ma bele bizalommal és élő hittel Isten igaz Igéibe, tudva, hogy a jelenben megélt történések Isten tudtával vannak jelen az életünkben, s az Ő ígéretei beteljesednek. Mint Mindenható, mindenhol, minden időben és mindenkire hatnak. Ezzel a reménységgel tartunk ki a menyegző időpontjáig. Mert a vőlegény már eljegyzett bennünket, szolgálatát elvégezte értünk, s visszajön

értünk, hogy mi is ott legyünk, ahol Ő van, s vele együtt örüljünk a mennyben örök halleluját énekelve hatalmas Urunknak. Ámen.

Útóima: Akit a Lélek indít, fohászkodjon a hallottakért.

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára!” (Jel 19,9) Ámen.

Ének: 252. dicséret: „Mennyei seregek, ...”